

τόν και ἡ Σχολή και ἡ Μονή νά συνυπάρξουν μόνον μερικῶν μοναχῶν μετατιθεμένων εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ὁμπλοῦ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ--ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὸ μυστήριον τοῦ ἀγνώστου πάντοτε ζωηρῶς ἀπασχόλησε τὴν ἀνθρωπότητα και πρὸ παντὸς κατὰ τὰς ἐκρύθμους κοινωνικὰς περιστάσεις. Εἶναι ἔμφυτος εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ προσπάθεια ν' ἀνεγείρῃ τὸν πέπλον τοῦ μυστηρίου ἢ ν' ἀνεύρῃ τὸν μίτον τῆς Ἀριάδνης δι' οὗ νά φθάσῃ εἰς τὰ ἄδυτα τοῦ ἀγνώστου. Διὰ τοῦτο και ὁ Πνευματισμὸς ἐπειδὴ ὑπόσχεται ὅτι θὰ ἀποκαλύψῃ τὸ ἀγνωστον ἔχει πολλοὺς ὁπαδοὺς και θιασώτας. Τί εἶναι Πέραν τοῦ Τάφου και τίς ἡ ἐπαύριον τοῦ θανάτου ἰδοῦ τί ὑπισχνεῖται ὅτι θ' ἀποκαλύψῃ ὡς πίστις και θὰ γνωστοποιήσῃ ὡς ἐπιστήμη, ὁ Πνευματισμὸς. Ὑπόσχεται ὅτι θὰ μᾶς ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῶν προσφιλῶν νεκρῶν μας, ὅτι θὰ ἐξηγῇ διάφορα φιλοσοφικὰ και μεταφυσικὰ ζητήματα, ὅτι θὰ λύῃ διάφορα ἄλυτα μέχρι τοῦδε προβλήματα τῆς ζωῆς και οἶονεῖ παριστᾶ ἑαυτὸν ὡς Θεόπνευστον Μαντεῖον και Πανεπιστήμιον πάσης γνώσεως! Δυστυχῶς ὁ Χριστιανισμὸς ἀγνοεῖται κατὰ βάθος ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν ὁπαδῶν του και δι' αὐτὸ θεωρεῖται ἀνεπαρκῆς πρὸς θεραπείαν τῶν διαφόρων ἀναγκῶν τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας και διανοίας· ὅθεν ὁ ἀνευματιστὸς και ἀνευ πηδαλίου και πηξίδος λαὸς σπεύδει ὀπισθεν τῆς Πανδώρας τοῦ Πνευματισμοῦ ἵνα ἐν αὐτῇ ἀνεύρῃ τὸν πλοηγὸν και οὕτω ἀσφαλῶς πλεύσῃ τὸ πέλαγος τῆς ζωῆς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

Ὁ Πνευματισμὸς εἶναι γνωστὸς ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων και ἀπαντᾷ παρ' ἅπασιν τοῖς λαοῖς ἀλλ' ὑπὸ διαφόρους ὀνομασίας. **Πνευματισμὸς** μόνον πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὀνομάσθη. Ἡ ἀρχαιοτάτη τῶν **Ἰνδῶν** θρησκεία ἐπ' αὐτοῦ στηρίζεται, και ἰδίως οἱ Φακίραι οἵτινες ἀποτελοῦν τὸν κατώτερον τῶν Ἰνδῶν κληρὸν ἢ τοὺς Μοναχοὺς των, με Πνευματιστικὰ πειράματα ἀπασχολοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. **Τῶν Αἰγυπτίων** οἱ ἀρχαῖοι εἰδωλολάτραι ἱερεῖς μάντιες και μάγοι με τὸν Πνευματισμὸν και ὑπνωτισμὸν ἠσχολοῦντο και δι' αὐτοῦ προσεπάθουν νά θεραπεύουν τοὺς ἀσθενεῖς ἢ μᾶλλον νά πρόκαλοῦν πληγὰς ὡς ἐπὶ Φαραῶ, ἀλλ'

ἠδυνάτου ὅμως ἢ και ἂν ἠδύναντο δὲν ἠθελον νά κάμνουν τὸ καλόν, ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ Γραφῇ ἐπὶ τῶν 10 πληγῶν τοῦ Φαραῶ. Καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις **Ἀσσυρίοις, Χαλδαίοις, και Πέρσαις** ἦσαν γνωστὰ τὰ σύγχρονα **τραπεζάνια** και ἄλλα πνευματιστικὰ φαινόμενα και πειράματα, ὡς βεβαίῳ ὁ Γεωγράφος Στράβων. Καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις **Ἕλλησι** και **Ρωμαίοις** οἵτινες ἀντέγραφαν ἐν παντὶ σχεδὸν τοὺς Ἕλληνας, ἀπαντᾶται ὁ Πνευματισμὸς. Ὁ Ὀδυσσεὺς διὰ τῆς Κίρκης ἐπικοινωνεῖ μετὰ τὰ πνεύματα τῶν νεκρῶν και πρὸς αὐτὰ κάμνει διαφόρους ἐρωτήσεις. Ἐπίσης εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ νεκρομάντιες τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων εἰς τὸν Ἀχέρωνα και τὸ Ταΐναρον προσεκάλουν και ἠρώτων τὰς ψυχὰς διότι ἐπεκράτει γνώμη ὅτι ἐκεῖθεν κατήρχοντο και ἀνήρχοντο ἐκ τοῦ Ἄδου αἱ ψυχαί. Τὰ Ἀσκληπιεῖα ἦσαν κυρίως Πνευματιστικὰ ἰατρεῖα. **Οἱ Ρωμαῖοι** εἶχον και εἰδικὴν ἐορτὴν καθ' ἣν τὰ πνεύματα ὅλα ἐπικοινωνοῦν μετὰ τῶν ζώντων. Παρὰ τοῖς **Γαλάταις** οἱ ἱερεῖς τῶν Δρυΐδων ἠσχολοῦντο μετὰ τὸν πνευματισμὸν. Καὶ αὐτοὶ τέλος οἱ **Ἰουδαῖοι** δὲν ἠγνόουν τὸν Πνευματισμὸν παρ' ὅλας τὰς ἀπαγορεύσεις τῆς Γραφῆς και τὰς διὰ θανάτου τιμωρίας οὐδέποτε σχεδὸν και παρ' αὐτοῖς ἐξέλιπον τελείως οἱ περὶ τὸν Πνευματισμὸν ἀσχολούμενοι. Οἱ **ἐγγαστριμυθοὶ** και οἱ **μάγοι** τῆς Π. Διαθήκης και τῆς Κ. Διαθήκης δὲν εἶναι ἄλλο τι παρὰ τὰ **Μέντιουμ** τοῦ συγχρόνου Πνευματισμοῦ. Ἡ ὑπὸ τοῦ Σαουλ ἐπίκλησις τοῦ πνεύματος τοῦ Σαμουὴλ ὁμοιάζει καταπληκτικῶς πρὸς τὰς **ὕλικοποιήσεις** τοῦ συγχρόνου Πνευματισμοῦ. Καὶ αἱ τοῦ Χριστοῦ κατηγορίαι τῶν Φαρισαίων ὅτι ἐν ὀνόματι τοῦ Βεελζεβούλ ἔκαμνε τὰ θαύματά του, πιστοποιοῦν ὅτι και ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σωτῆρος ἐθεραπεύετο ὁ Πνευματισμὸς και παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις. Ὁ εἰς τὰς Πράξ. 8-9 ἀναφερόμενος Σίμων ὁ Μάγος ἦτο εἰς διάσημος Πνευματιστής. Ἐπίσης ὁ Ἐλύμας (Πράξ. 13,1) και ἡ ἐν Φιλίπποις ἐγγαστριμυθος κόρη ἦν ἐθεράπευσεν ὁ Παῦλος ἦσαν πνευματισταί. Ὅλοι σχεδὸν οἱ Ἀποστολικοὶ ἄνδρες και οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας και διεξοδικῶς ὁ Τερτυλλιανὸς ἀναφέρουν τὴν μεγάλην τοῦ Πνευματισμοῦ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς των διάδοσιν. Κατὰ τὸν Μεσαιῶνα περιήχθη εἰς περιοπὴν θρησκευτικῆς και φιλοσοφικῆς ἐν ταῦτῳ λατρείας. Ἐδιδάσκετο και ἀπὸ τῶν ἐδρῶν τῶν Πανεπιστημίων ὡς ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια. Ἡ διάδοσις

καὶ τὰ ἐκ τούτου ἔκτροπα φαίνεται ὅτι ἦσαν τόσον πολλὰ ὥστε ἠνάγκασαν τοὺς διαφόρους ἄρχοντας νὰ ψηφίσουν τρομεροὺς νόμους κατὰ τῶν Πνευματιστῶν. Λέγεται ὅτι δυνάμει τῶν νόμων αὐτῶν ἐφρονεύθησαν τότε περισσότεροι ἢ ἐπὶ τῶν Ναπολεοντείων πολέμων! Ἴσως τοῦτο εἶναι ὑπερβολή, ἴσως πολλοὶ ἀδίκως νὰ ἐφρονεύθησαν ἀλλὰ πάντως τοῦτο φανερώνει τὴν τρομερὰν ἐξάπλωσιν τοῦ Πνευματισμοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ τὰ ἐκ τούτου δεινὰ! Ὡστε μέχρι τοῦ 18ου αἰῶνος οὐδεὶς οὐδ' ἐσκέφθη καὶ ν' ἀμφισβητήσῃ ἐν τῇ ὀλότητι τὴν ὑπόστασιν τῶν πνευματιστικῶν φαινομένων. Ἀλλὰ ἀφ' ὅτου ἐπεκράτησε τὸ πνεῦμα τοῦ ὕλισμοῦ ἤρξαντο διάφοροι νὰ δίδουν φυσικὴν ἐξήγησιν εἰς τὸν Πνευματισμὸν ἢ νὰ τὰ θεωροῦν ὡς φαντασιόπληξιας, ὡς καὶ ὁ ἡμέτερος Δοντᾶς. Ὡστε ἐνεκεν τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Ὑλισμοῦ ἐπὶ τινα αἰῶνα, ἤρξατο νὰ παραδίδεται εἰς τὴν λήθην ὁ Πνευματισμὸς ἕως ὅτου ἀπεδείχθη ὅτι οἱ ὕλισται δὲν εἶχον δίκαιον καὶ τότε ἤρξατο νὰ ἀναξῆ ἄλλ' ὑπὸ νέαν καὶ ἐπιστημονικὴν ἤδη μορφήν. Ἡ ἐξ Ἀμερικῆς οἰκογένεια Φῶξ πρὸ 80 ἐτῶν ἔδωκε νέαν πνοὴν καὶ ὠθησιν εἰς τὸν Πνευματισμὸν. Καὶ ἡ νέα αὕτη προσπάθεια κατεπολεμήθη καὶ ἰδίως ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ὁσημέραι ἐξέρχεται νικητρία διὰ περιοδικῶν, συγγραμμάτων, Ἐταιρειῶν, κλπ. μέσων καταπληκτικῶς διαδιδομένη. Ἡ ἀρχαία καὶ σύγχρονος λαϊκὴ τοῦ Πνευματισμοῦ μορφή ἀναλόγως τῆς ἀπασχολήσεως φέρει καὶ διάφορα ὀνόματα, π. γ. ἀστρομαντεία, ἀριθμομαντεία, κυβομαντεία, βιβλιομαντεία, χαρτομαντεία, χειρομαντεία, καπνομαντεία, κηρομαντεία, καφφεμαντεία, μολυβδομαντεία, κομομαντεία, κατοπτρομαντεία, φρεατομαντεία, ὄνυχομαντεία, λαμπαδομαντεία, πυρομαντεία, νεφελομαντεία, ἀερομαντεία, βοτανομαντεία, νεκρομαντεία, ἀλευρομαντεία, ὄνειρομαντεία, ὁμοπλατομαντεία, νοομαντεία, βρονκόλακες, νεράιδες, στοιχεῖα, καὶ διάφοροι δεισιδαιμονίαι κ.λ.π. κ.λ.π.

ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Ἄν καὶ ἠγέρθησαν πολλοὶ ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ ἂν ἔχωνται ἀληθείας τὰ πνευματιστικὰ φαινόμενα, ἐν τούτοις ἀπεδείχθη ὡς ἀλήθεια ἀναμφισβήτητος ὅτι γίνονται πολλὰ προκαλοῦντα κατὰπληξιν. Βεβαίως καὶ ἡ ἀγυρτεία ἔπαιξε σπουδαῖον ρόλον ὡς εἶναι φυσικὸν καὶ ἐν προκειμένῳ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅτι κυκλοφοροῦν καὶ κίβδηλα νομίσματα, δὲν ἐπεταὶ ὅτι δὲν ὑ-

πάρχουν καὶ ἀληθῆ ἢ ὅτι καὶ τὰ ἀληθῆ δέον ν' ἀπορρίψωμεν ὡς κίβδηλα. Ἐπίσης καὶ πολλοὶ ψευδαισθήσεις καὶ ἀπάται εἶναι δυνατὸν νὰ συμβαίνουν εἰς τὰ **Μέντιουμ** ἢ ἀπὸ τὰ **Μέντιουμ** εἴτε ἐνσυνειδήτως εἴτε ἀσυνειδήτως. Πνευματιστικὰ φαινόμενα εἶναι δύο εἰδῶν **Φυσικὰ καὶ ψυχικά**.

(ἔλεται συνέχεια)

Η ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ
ΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

ΤΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Ἄλλ' αἴφνης ἐγείρεται τὸ μέγα πρόβλημα τῶν μνημοσύνων, ἐὰν δηλ. ταῦτα ὠφελοῦν καὶ τίς ἢ ὠφέλεια. Δυστυχῶς οἱ Πατέρες καὶ τοὶ τὸ ὅτι ὠφελοῦν· μᾶ φωνῆ δέχονται διὰ τῆς γενικῆς καὶ ἀορίστου ἐκφράσεως **ὀνίνησιν**, ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερον οὐδὲν σαφὲς ἀποφαίνονται ἐπαφίνοντες τοῦτο εἰς τὴν θεῖαν ἀγαθότητα καὶ μὴ δυνηθέντες πάντως θεῖα προνοία ν' ἀνεγείρωσι τὸν πέπλον τοῦ μυστηρίου. Ἐν τῇ Γραφῇ μόνον ἐπὶ τῶν Μακκαβαίων ἀναφέρεται ἐν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων. Τὸ πνεῦμα ὅμως τῆς Γραφῆς στηριζόμενον ἐπὶ πολλῶν χωρίων καὶ διη τοῦ περιφήμου χωρίου τοῦ Ἰακώβου **«πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη»** **«καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων ὅπως ἰαθῆτε»** συνάγομεν ὅτι εἶναι ὑπὲρ τῶν μνημοσύνων, ἀφ' οὗ ὁ θάνατος καλεῖται ὕπνος, ἢ δὲ πρὸ καὶ μετὰ θάνατον ζωὴ θεωρεῖται **μία**, ἀλλ' ὑπὸ διάφορον μορφήν. Ἀφ' οὗ δὲ μέλη τῆς **Μιάς** Ἐκκλησίας ἀποτελοῦν καὶ τὰ μέλη τῆς ἐν οὐρανοῖς **θριαμβευούσης** καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπὶ γῆς **στρατευομένης** Ἐκκλησίας, ἐπομένως λογικῶς συνάγεται ὅτι δὲν εἶναι παράλογον καὶ ἀντιγραφικὸν νὰ προσευχώμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν Γραφήν ὁ Θεὸς εἶναι Θεὸς ζώντων, ἤτοι οἱ πάντες ζοῦν ἀλλ' ὑπὸ διάφορον μορφήν. Τὸ νῆμα τῆς ζωῆς γεννᾶται καὶ παρατείνεται ἐφ' ὅσον τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ **οὐκ ἔσται τέλος** καὶ μετὰ τὴν Μ. Κρίσιν. Ἄλλως διὰ τῶν μνημοσύνων δὲν ὠφελοῦνται μόνον οἱ τεθνεώτες, ἀλλ' ὠφελοῦνται καὶ οἱ τελοῦντες ταῦτα, καθ' ὅτι ἐξαίρεται παρ' αὐτοῖς τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα διὰ τῆς προσευχῆς καὶ ἀναμνήσεως τῆς Πέραν τοῦ Τάφου ζωῆς. Τὸ ὅτι τὰ μνημόσυνα τε-